

40 години РИОСВ- Хасково

Регионална инспекция по опазване на природната среда (РиОПС- Хасково) е основана през 1976г., съгласно Разпореждане на МС №126/19.06.1976г. (реално функционираща от септември 1976г.), като Регионално поделение на бившия Комитет за опазване на природната среда (КОПС при МС). Първоначалният числен състав на инспекцията е бил 10 човека с директор инж. Петър Петров. С преобразуването на КОПС в МОСВ, през 1990г. се преименува на Районна инспекция по опазване на околната среда (РиООС), в началото на 1992г. на Районна инспекция по околна среда (РиОС), а от 1992г.- Регионална инспекция по околната среда и водите (РиОСВ). От 1992г. инспекцията се помещава в сегашната си сграда на ул. "Добруджа"-14 и неин директор е инж. Димитър Илиев. От август 2012г. с новия устройствен правилник са обособени Дирекциите "Контрол на околната среда", "Превнативна дейност" и "Обща администрация". През 2016г. Регионалната екоинспекция в Хасково навършва 40 години от създаването си и част от нейната история и постижения са поместени в Алманаха на МОСВ "25 години Министерство на околната среда и водите" (стр. 171-175).

РИОСВ– Хасково осъществява контрол и мониторинг на околната среда на територията на Хасковска и Кърджалийска област, с изключение на община Тополовград в област Хасково и община Ардино в област Кърджали. Общата площ, контролирана от инспекцията е 4814 км² .

В географско отношение контролираната територия е твърде разнообразна като релеф. Включва части от Горнотракийската низина, Източните Родопи, Сакар планина и долните течения на реките Марица, Арда и Тунджа. Контролираната част от област Хасково е разположена в централна Южна България. Тя включва 240 населени места, организирани в 10 общини (Димитровград, Ивайловград, Любимец, Маджарово, Минерални бани, Свиленград, Симеоновград, Стамболово, Харманли и Хасково). Населението на територията е 230 567 души. Северната и централната ѝ част са заети от Горнотракийската низина и се характеризират с обширни приречни ниски земи и с високи подпочвени води, които благоприятстват интензивното използване на селскостопанските площи.

Водните ресурси на територията се формират главно от оттока на река Марица и от нейните притоци река Харманлийска, река Банска и др. На юг обширна част от областта е заета от ниските разклонения на Източните Родопи и западните склонове на Сакар планина. Източните Родопи са уникална територия, отличаваща се с богат растителен и животински свят. Силното средиземноморско влияние, геоложкото минало на планината и особеностите на местния бит и култура са спомогнали за формирането и съхраняването на разнообразни хабитати, а това е довело до изключително високо биологично разнообразие. В района има 51 защитени територии, от които един поддържан резерват („Борака“), 22 защитени местности и 28 природни забележителности. В близост до тях няма големи промишлени обекти. Големи пространства от тези планински области са покрити с бедни скелетни почви и са обезлесени. В областта са разкрити и се експлоатират находища на полиметални златосъдържащи руди, на нерудни полезни изкопаеми – варовик, мрамор и глина. Добивът на оловно-цинкови руди е ликвидиран, но в редица случаи все още оказва негативно въздействие върху околната среда. Природните и географските дадености на областта са обусловили развитието на производство на азотни торове, на машиностроене, хранително-вкусова промишленост, дърводобив и дървообработваща промишленост, на обувна, шивашка и трикотажна промишленост. В последните години се наблюдава ускорено развитие на винопроизводството, на животновъдството (най-вече на крави и патици) и др. Най-голям индустриален център е Димитровград, където са съсредоточени обекти на енергетиката, на химическата и добивната промишленост. В атмосферния въздух над Димитровград периодично се регистрираха наднормени нива на серен диоксид, което през 2014 г. беше преустановено след предприети действия за ограничаване на замърсяването от топлоцентралите в региона.

В контролираната част от област Кърджали живеят 139 928 души. Тя обхваща 418 населени места в 6 общини – Кърджали, Момчилград, Крумовград, Черноочене, Джебел и Кирково. Контролираният район заема по-голямата част от Източните Родопи. Релефът е предимно планински и полупланински. Теренът на областта се прорязва от горното и средното течение на река Арда заедно с нейните притоци реките Върбица, Крумовица и Перперек. По долините на тези реки са най-плодородните земи и най-големите селища в областта. На река Арда са

изградени три от най-големите язовири в страната – „Кърджали“, „Студен кладенец“ и „Ивайловград“.

Районът се характеризира с богато разнообразие на растителен и животински свят. Срещат се редки и изчезващи видове, включени в Червената книга на България, ендемити и реликти и има изобилие от ценни лечебни растения. Обявени са 36 защитени територии, включително резерватът „Вълчи дол“, 3 поддържани резервата („Боровец“, „Чамлъка“ и „Женда“), 13 защитени местности и 19 природни забележителности. Върху тях не се оказва натиск от близко разположени големи промишлени обекти. Икономиката на областта се определя от добив и преработка на минерални суровини, на полиметални руди (производство на благородни метали), металообработване, машиностроене, текстилна промишленост, дърво преработване, мебелна индустрия, хранително-вкусови предприятия и тютюнопроизводство за населението извън градовете.

Предвид географското положение на контролираната територия и специфичните ѝ икономически и други характеристики приоритетно бяха контролирани т.нар. екологично горещи точки– големите промишлени производства, и бяха провеждани превантивни дейности за опазване и устойчиво развитие на изключително високото биологично разнообразие в региона.

Из Алманах „25 години МОСВ“